

عنوان مقاله:

تبیین مبانی وجودشناختی نظریه علامه طباطبایی در تفسیر «نفس الامر» و سنجش نقدهای آن

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

جعفر شانظری - استادیار الهیات دانشگاه اصفهان.

احمد صادقی علویجه - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان.

خلاصه مقاله:

تنوع آرای پیرامون مساله نفس الامر در فلسفه اسلامی، به نوع رویارویی هر فیلسوف با معضلات نظریه مطابقت در تبیین صدق برخی قضایا باز می گردد. همچنین، معنای نفس الامر به دلیل ناکارآمدی و یا ورود برخی پیش فرضهای هستی شناسانه بویژه بعد از طرح اصالت وجود تفاسیر گوناگونی را برتافته که یکی از برداشتهای اخیر آن از سوی علامه طباطبایی عرضه شده است. وی با ترسیم مکانیزم عقل در توسع ثبوت و تحقق، تئوری مطابقت در تصدیقات نفس الامر را تایید و تقویت نموده، «نفس الامر» را به ظرف ثبوت مطلق اعم از وجود، ماهیت و معقولات ثانی معنا می کند و برخی از برداشتهای پیشین، از جمله: تفسیر نفس الامر به نفس الشیء و عالم امر را به چالش می کشد. در این مقاله، علاوه بر تحلیل کامل ظرایف نظریه علامه، با نگرشی بر تمام کلمات وی، به تبیین مبانی وی در پرداخت این نظریه؛ یعنی اصالت الوجود پرداخته شده و میزان کارآمدی آن در حل مشکلات ظاهری التزام به اصالت الوجود در تبیین صدق قضایای ماهوی و عدمی، موفقیت آمیز گزارش شده است و در ضمن سنجش نقدهای مربوط به مساله، موجبات این نقدها، غفلت از مبانی وجودشناختی علامه در بحث و نوع مواجهه وی با مساله ارزیابی گردیده است.

کلمات کلیدی:

تئوری مطابقت، نفس الامر، اصالت وجود، معقولات ثانی، علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276492>

